Tiistai 4. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0063

Sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin täytäntöönpano

Euroopan parlamentin päätöslauselma 4. helmikuuta 2014 sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin 2005/29/EY täytäntöönpanosta (2013/2116(INI))

(2017/C 093/05)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon 11. toukokuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) ([1]),

— ottaa huomioon komission kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle aiheesta ”Ensimmäinen kertomus sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin soveltamisesta” (COM(2013)0139),

— ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin soveltamisesta (COM(2013)0138),

— ottaa huomioon 27. lokakuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä (asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä) ([2]),

— ottaa huomioon 19. toukokuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/27/EY kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltokanteista ([3]),

— ottaa huomioon 13. tammikuuta 2009 antamansa päätöslauselman sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla annetun direktiivin 2005/29/EY sekä harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta annetun direktiivin 2006/114/EY saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä, täytäntöönpanosta ja voimaansaattamisesta ([4]),

— ottaa huomioon 15. joulukuuta 2010 antamansa päätöslauselman mainonnan vaikutuksesta kuluttajien käyttäytymiseen ([5]) sekä sen jatkotoimista 30. maaliskuuta 2011 annetun komission vastauksen,

— ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan teettämän tutkimuksen sopimattomista kaupallisista menettelyistä annetun direktiivin 2005/29/EY sekä harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta annetun direktiivin 2006/114/EY saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä ja voimaansaattamisesta ([6]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

— ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A7-0474/2013),

A. katsoo, että kulutus on yksi keskeisimmistä unionin kasvua edistävistä tekijöistä ja että tämän vuoksi kuluttajilla on olennaisen tärkeä rooli unionin taloudessa;

B. ottaa huomioon, että kuluttajien ja heidän oikeuksiensa suojeleminen on yksi unionin perusarvoista;

C. toteaa, että sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi 2005/29/EY on unionin tärkein lainsäädännöllinen väline, jolla säädellään harhaanjohtavaa mainontaa ja muita sopimattomia menettelyjä yritysten ja kuluttajien välisissä liiketoimissa;

([1]) EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.
([2]) EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1.
([3]) EYVL L 166, 11.6.1998, s. 51.
([4]) EUVL C 46 E, 24.2.2010, s. 26.
([5]) EUVL C 169 E, 15.6.2012, s. 58.
([6]) IP/A/IMCO/NT/2008-16.

Tiistai 4. helmikuuta 2014

D. toteaa, että niin sanotun sisämarkkinalausekkeen avulla direktiivillä pyritään varmistamaan kuluttajansuojan korkea taso koko unionissa sekä parantamaan kuluttajien luottamusta sisämarkkinoihin samalla, kun taataan yrityksille tärkeä oikeusvarmuus sekä rajat ylittävän kaupan esteiden väheneminen;

E. ottaa huomioon, että direktiivin 2005/29/EY soveltamisessa on ilmennyt huomattavia eroja jäsenvaltioiden välillä;

F. ottaa huomioon, että väliaikaiset poikkeukset, joiden perusteella jäsenvaltioiden oli mahdollista jatkaa sellaisten direktiiviä rajoittavampien tai ohjailevampien kansallisten säännösten soveltamista, joilla pantiin täytäntöön muuhun unionin lainsäädäntöön sisältyviä yhdenmukaistamisen vähimmäistasoa koskevia lausekkeita, raukesivat 12. kesäkuuta 2013;

G. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot voivat halutessaan vapaasti ulottaa direktiivin soveltamisen yritysten välisiin suhteisiin ja että tähän mennessä ainoastaan neljä jäsenvaltiota on tehnyt näin;

H. ottaa huomioon, että komissio on ilmoittanut ehdottavansa lähiaikoina harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta annetun direktiivin 2006/114/EY tarkistamista, jossa keskityttäisiin yritysten välisiin suhteisiin;

I. ottaa huomioon, että digitaalitalouden kehittyminen ja kaikki siihen liittyvät teknologiset sovellukset ovat mullistaneet ostotottumukset ja yritysten tavan mainostaa ja myydä tavaroita ja palveluja;

J. ottaa huomioon, että jotkin yritykset ja varsinkaan kaikkein pienimmät yritykset eivät vielä ole riittävän tietoisia kuluttajien EU:ssa nauttimista oikeuksista ja että tämä pätee myös moniin kuluttajiin;

K. katsoo, että kuluttajajärjestöjen asemaa on tarpeen vahvistaa ja että niille on suotava mahdollisuus parantaa valmiuksiaan;

1. korostaa direktiivillä käyttöön otettujen säännösten vaikuttavuutta sekä niiden merkitystä, kun pyritään lisäämään kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien luottamusta liiketoimiin (erityisesti rajatylittäviin liiketoimiin) sisämarkkinoilla, takaamaan yrityksille parempi oikeusvarmuus ja parantamaan kuluttajasuojaa EU:ssa; muistuttaa, että direktiivin kirjava soveltaminen uhkaa heikentää sen vaikutusta;

2. pitää valitettavana, että huolimatta direktiivin 2006/114/EY säännöksistä, joilla pyritään torjumaan harhaanjohtavia menettelyjä mainonnan alalla yritysten välisissä suhteissa, joitakin näistä menettelyistä esiintyy edelleen, etenkin yrityshakemistoja koskevia huijauksia; panee merkille komission aikeen ehdottaa lähiaikoina direktiivin 2006/114/EY muuttamista, jossa keskityttäisiin yritysten välisiin suhteisiin, jotta harhaanjohtavia menettelyjä voitaisiin torjua tehokkaammin; ehdottaa, että komissio voisi pohtia sellaisia kaupallisia menettelyjä, joita pidetään sopimattomina kaikissa olosuhteissa yritysten välisissä suhteissa, koskevan kohdennetun mustan listan hyödyllisyyttä direktiiviä 2006/114/EY varten samaan tapaan kuin on jo tehty direktiiviä 2005/29/EY varten; ei pidä kuitenkaan tarkoituksenmukaisena, että elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisiä suhteita koskevan direktiivin 2005/29/EY soveltamisalaa laajennettaisiin tällä hetkellä koskemaan yritysten välisiä sopimattomia kaupallisia menettelyjä;

3. kehottaa komissiota selventämään direktiivien 2005/29/EY ja 2006/114/EY suhdetta, jotta voidaan varmistaa EU:n kaikkien talouden toimijoiden ja erityisesti kuluttajien ja pk-yritysten korkeatasoinen suojelu epärehellisiltä ja sopimattomilta menettelyiltä ja vahvistaa näin luottamusta sisämarkkinoihin;

4. katsoo, että rahoituspalvelujen ja kiinteän omaisuuden aloille suodut poikkeukset ovat perusteltuja ja että ne on tarpeen säilyttää;

5. katsoo, että liitteessä I olevan mustan listan laajentaminen ei olisi tässä vaiheessa aiheellista; kehottaa kuitenkin komissiota laatimaan listan menettelyistä, jotka kansalliset viranomaiset ovat todenneet sopimattomiksi direktiivin yleisten periaatteiden mukaisesti, jotta voidaan arvioida, onko tarpeen laajentaa listaa tulevaisuudessa;

6. panee merkille, että joissakin kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien välisten suhteiden muodoissa kuluttajat saattavan joutua sopimattomien kaupallisten menettelyjen uhreiksi, esimerkiksi myydessään jonkin tuotteen eteenpäin elinkeinonharjoittajalle; kehottaa komissiota tutkimaan tämäntyyppisiä ongelmia ja laatimaan tarvittaessa kohdennettuja ja käytännöllisiä korjauskeinoja, joita saattaisivat olla esimerkiksi sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin 2005/29/EY säännösten joustavammat tulkinnat ja jotka voitaisiin selittää komission direktiivin soveltamisesta laatimissa ohjeissa;

7. muistuttaa, että 12. kesäkuuta 2013 lähtien jäsenvaltiot eivät ole enää voineet pitää voimassa säännöksiä, jotka oli siihen asti säilytetty väliaikaisten poikkeusten perusteella; kehottaa tämän vuoksi jäsenvaltioita saattamaan toimintansa mahdollisimman pian direktiivin säännösten mukaiseksi; kehottaa komissiota myös tutkimaan, miten jäsenvaltiot ovat saattaneet direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä erityisesti kansallisia kieltoja, jotka eivät sisälly direktiivin liitteeseen I, koskevilta osin ja laatimaan parlamentille ja neuvostolle kahden vuoden kuluessa uuden kattavan kertomuksen sen soveltamisesta ja sisällyttämään kertomukseen analyysin siitä, onko yhteisön kuluttajansuojalainsäädäntöä tarpeen yhdenmukaistaa ja yksinkertaistaa lisää, sekä ehdottamaan tarvittaessa yhteisön tasolla toteutettavia toimenpiteitä korkeatasoisen kuluttajansuojan säilyttämiseksi;

8. pitää tärkeänä ja välttämättömänä, että jäsenvaltiot soveltavat direktiiviä täysimääräisesti ja yhdenmukaisesti ja panevat sen täytäntöön asianmukaisesti, jotta eliminoidaan rajojen yli toimivien yritysten oikeudelliset ja operatiiviset epävarmuustekijät; panee huolestuneena merkille, että komissio on joutunut vuosina 2011–2012 turvautumaan EU Pilot -hankkeen konsultointijärjestelmään useiden jäsenvaltioiden kohdalla, koska nämä eivät olleet panneet direktiiviä asianmukaisesti täytäntöön; kehottaa jäsenvaltioita tukemaan täytäntöönpanoa kansallisella tasolla kaikilla niiden käytettävissä olevilla keinoilla ja erityisesti riittävillä resursseilla; korostaa, että on olennaisen tärkeää vahvistaa direktiivin täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten välistä yhteistyötä, ja korostaa niin ikään, että on tärkeää kehittää jäsenneltyä vuoropuhelua täytäntöönpanoviranomaisten ja muiden sidosryhmien, erityisesti kuluttajajärjestöjen, välillä;

9. toteaa, että siitä lähtien, kun direktiivin täytäntöönpanon aikaraja meni umpeen vuonna 2007, on ilmennyt useita tapauksia, joissa jäsenvaltiot eivät ole panneet asianmukaisesti täytäntöön tai soveltaneet keskeisiä säännöksiä ja varsinkaan mustaa listaa kielletyistä, harhaanjohtavista ja aggressiivisista kaupallisista menettelyistä; kehottaa komissiota näin ollen seuraamaan edelleen tarkasti direktiivin soveltamista ja tarvittaessa nostamaan kanteen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka rikkovat direktiiviä, laiminlyövät sen täytäntöönpanon tai eivät sovella sitä asianmukaisesti; kehottaa erityisesti komissiota pikaisesti selvittämään vuonna 2011 aloitettuja kuulemisia koskevat vielä avoimet kysymykset joko päättämällä rikkomusmenettelyt tai viemällä ne tuomioistuimeen;

10. tukee komission pyrkimystä laatia luettelo indikaattoreista, joilla voitaisiin arvioida tämän direktiivin täytäntöönpanomekanismien tehokkuutta jäsenvaltioissa;

11. pitää myönteisenä sitä, että siitä lähtien, kun direktiivi saatettiin osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä, rajatylittävät hankinnat ovat lisääntyneet; muistuttaa kuitenkin, että komission ja kansallisten viranomaisten välinen tehostettu yhteistyö ja koordinointi ovat olennaisen tärkeitä täytäntöönpanokäytäntöjen lähentämiseksi sekä nopean ja tehokkaan reagoinnin mahdollistamiseksi; katsoo, että on tarpeen kiinnittää erityistä huomiota verkossa tehtävien rajatylittävien hankintojen käsittelyyn erityisesti silloin, kun hintavertailusivustot eivät ilmoita selkeästi sivustoa hallinnoivan elinkeinonharjoittajan henkilöllisyyttä;

12. pitää tärkeänä direktiivin soveltamisesta vastaavien kansallisten viranomaisten välisen yhteistyön tehostamista, jotta jäsenvaltiot soveltaisivat sitä täysimääräisesti ja panisivat sen asianmukaisesti täytäntöön; kannustaa tässä yhteydessä komissiota toteuttamaan perusteellisen selvityksen kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä annetun asetuksen soveltamisalasta, vaikuttavuudesta ja toimintamekanismeista, kuten se on sitoutunut tekemään vuoden 2014 loppuun mennessä; pitää tässä yhteydessä myönteisenä komission äskettäin avaamaa julkista kuulemista kyseisen asetuksen tarkistamisesta sekä sitä, että kuuleminen on saatavilla kaikilla EU:n kielillä; kehottaa asianomaisia sidosryhmiä osallistumaan kyseiseen kuulemiseen;

13. korostaa, että kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä annetun asetuksen puitteissa toteutetut tehoiskut ovat tärkeitä, ja kehottaa komissiota kehittämään ja tehostamaan niitä sekä laajentamaan niiden soveltamisalaa; kehottaa komissiota yhdistämään kerätyt tiedot ja luettelon komission ja jäsenvaltioiden tehoiskujen jälkeen toteuttamista toimista ja julkaisemaan havaintonsa ottaen kuitenkin huomioon tarpeen varmistaa joidenkin sellaisten arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuus, joita käytetään oikeusmenettelyissä kansallisella tasolla; kehottaa komissiota raportoimaan parlamentille havainnoistaan ja ehdottamaan tarvittaessa lisätoimenpiteitä sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi;

14. katsoo, että sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin täytäntöönpanoa olisi tehostettava heikossa asemassa olevien kuluttajien tapauksessa;

15. on huolestunut tiettyjen talouden toimijoiden välisistä eturistiriidoista sekä siitä harhaanjohtavasta tavasta, jolla ne käyttävät asiakasarviointivälineitä ja hintavertailusivustoja; pitää tältä osin myönteisenä komission päätöstä selvittää keinoja, joilla voidaan selventää kuluttajille tällaisilla foorumeilla esitettyjä tietoja;

Tiistai 4. helmikuuta 2014

16. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin asianmukaisen soveltamisen erityisesti niiltä osin, jotka liittyvät harhaanjohtavaan internet-piilomainontaan, jota esiintyy sosiaalisissa verkostoissa, foorumeilla ja blogeissa esitettyjen kommenttien muodossa, jotka näyttävät siltä kuin ne tulisivat kuluttajilta itseltään, vaikka ne todellisuudessa ovat talouden toimijoiden suoraan tai epäsuorasti tuottamia tai rahoittamia luonteeltaan kaupallisia viestejä tai mainoksia; korostaa tällaisten käytäntöjen vahingollisia vaikutuksia kuluttajien luottamukseen ja kilpailusääntöihin; kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään asianmukaisiin toimenpiteisiin estääkseen tällaisten käytäntöjen kehittämisen pidemmälle esimerkiksi käynnistämällä tiedotuskampanjoita, joilla kuluttajia varoitettaisiin tällaisista piilomainonnan muodoista, tai edistämällä sellaisten foorumien tarkkailijoiden/valvojien, jotka on koulutettu tunnistamaan piilomainontaan liittyvät riskit, tehtävän perustamista;

17. painottaa, että verkkomainonnan nopean lisääntymisen vuoksi on luotava heikossa asemassa olevien väestöryhmien, erityisesti alaikäisten, suojelua ja mainonnan kohteeksi joutumista koskevia asianmukaisia valvontamekanismeja;

18. pitää valitettavana, että vaikka lentoliikenteen hinnoittelusta on olemassa unionin säädöksiä ja vaikka kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä annetun asetuksen puitteissa toteutettiin vuonna 2007 tehoisku, joka kohdistui lentolippuja myyviin internetsivustoihin, kuluttajat ovat edelleen lukuisten harhaanjohtavien menettelyjen uhreja tällä alalla esimerkiksi siten, että väistämättömiä kuluja, kuten luotto- ja pankkikorttien käyttömaksuja, jätetään pois hinnasta internetissä tehtävien varausten yhteydessä; on huolestunut siitä, että lippujen online-myyntiä harjoittavien sivustojen käyttäjät esittävät yhä enemmän valituksia jouduttuaan niin kutsutun IP-seurannan uhreiksi, jonka avulla internetin käyttäjän sivustokäynnit saman IP-osoitteen kautta rekisteröidään ja sen jälkeen jonkin tuotteen hintaa nostetaan keinotekoisesti useiden samankaltaisten hakujen osoittaman kiinnostuksen perusteella; kehottaa komissiota tutkimaan, miten yleistä tällainen vilpilliseen kilpailuun johtava menettely ja käyttäjien henkilötietojen väärinkäyttö on, ja tarvittaessa ehdottamaan säädöksiä kuluttajien etujen suojelemiseksi;

19. katsoo, että direktiivin noudattamatta jättämisestä asetettavat seuraamukset eivät saisi koskaan olla pienempiä kuin hyöty, joka saadaan sopimattomaksi tai harhaanjohtavaksi katsotusta menettelystä; muistuttaa jäsenvaltioita siitä, että direktiivissä säädetään, että seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia; pyytää komissiota kokoamaan yhteen ja analysoimaan tietoja seuraamuksista, joita jäsenvaltiot ovat asettaneet, sekä täytäntöönpanojärjestelmien tehokkuudesta ottaen erityisesti huomioon täytäntöönpanomenettelyjen monimutkaisuuden ja pitkäkestoisuuden; kehottaa komissiota toimittamaan parlamentille näiden analyysien tulokset;

20. pitää myönteisinä komission toimia jäsenvaltioiden auttamiseksi direktiivin saattamisessa osaksi niiden kansallista lainsäädäntöä sekä direktiivin soveltamisessa;

21. pitää myönteisenä sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin liittyviä kansallisia lainsäädäntöjä ja oikeuskäytäntöä koskevaa tietokantaa, jonka komissio on kehittänyt, ja toteaa, että se on hyödyllinen keino lisätä kuluttajien käyttöön tarkoitettua tietoa; pitää valitettavana, että tietokanta on käytettävissä vain englanninkielisenä; pyytää komissiota lisäämään asteittain niiden kielten määrää, joilla tietokanta on käytettävissä, ja parantamaan sen näkyvyyttä etenkin talouden toimijoiden keskuudessa; kehottaa komissiota harkitsemaan myös lisävälineitä pk-yritysten tietoisuuden lisäämiseksi sopimattomista kaupallisista menettelyistä;

22. korostaa komission direktiivin soveltamisesta laatimien ohjeiden merkitystä; pitää myönteisenä komission aikomusta tarkistaa ohjeita vuoteen 2014 mennessä; kehottaa komissiota noudattamaan avoimuutta ja konsultoimaan sidosryhmiä laajalti prosessin eri vaiheissa; kehottaa komissiota jatkamaan säännöllisesti tämän asiakirjan päivittämistä ja selkiyttämistä tulevaisuudessa; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan soveltamisohjeet mahdollisimman pitkälti huomioon ja vaihtamaan parhaita käytäntöjä niiden noudattamisesta; kehottaa komissiota laatimaan arvioinnin kansallisten viranomaisten ja sidosryhmien direktiivin säännösten täytäntöönpanossa toistuvasti kohtaamista tulkinta- ja täytäntöönpano-ongelmista sen arvioimiseksi, mitä soveltamisohjeiden osia on tarpeen parantaa;

23. korostaa, että direktiivissä vahvistettu mahdollisimman suuren yhdenmukaisuuden periaate merkitsee sitä, ettei kansalliseen lainsäädäntöön voi sisältyä kyseisen direktiivin säännöksiä tiukempia vaatimuksia; korostaa, että tuomioistuin on tulkinnut kyseisen periaatteen edellyttävän, että yhdistelmämyynti ja muut myynninedistämistoimet, joita tuomioistuin pitää sopimattomina kaupallisina menettelyinä ja jotka eivät sisälly liitteen I mustaan listaan, voidaan kieltää vain tapauskohtaisesti; korostaa, että oikeusvarmuuden vuoksi sekä korkeatasoisen kuluttajansuojan varmistamiseksi komission olisi täsmennettävä direktiivin soveltamisohjeiden tarkistamisen yhteydessä, missä tapauksissa tarkalleen ottaen yhdistelmämyynti ja muut myynninedistämistoimet olisi katsottava laittomiksi; kehottaa komissiota myös harkitsemaan, olisiko tarpeen laatia yksinomaan myynninedistämistoimia koskeva uusi lainsäädäntöesitys;

Tiistai 4. helmikuuta 2014

24. korostaa, että valheellisten ympäristöväitteiden käyttö on yhdenlainen sopimaton menettely, joka yleistyy; kehottaa komissiota syventämään soveltamisohjeiden näitä asioita koskevaa osaa, jotta talouden toimijat saisivat täsmällisempiä ohjeita direktiivin soveltamisesta; kehottaa komissiota myös pohtimaan, mitä aloitteita se voisi tehdä kuluttajien suojelemiseksi paremmin tällaisilta käytännöiltä;

25. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään yritysten tietoisuutta kuluttajien oikeuksista, jotta talouden toimijat kunnioittaisivat niitä paremmin;

26. muistuttaa, että monet kuluttajat epäröivät pyytää hyvitystä, kun kyseessä on heidän mielestään pieni summa; korostaa tarvetta valistaa kuluttajia paremmin tuesta, jota sekä kuluttajajärjestöt että Euroopan kuluttajakeskusten verkosto voivat tarjota heille; korostaa kuluttajajärjestöjen merkitystä tietoisuuden edistämisessä nykyisistä sopimattomista kaupallisista menettelyistä ennaltaehkäisevänä toimenpiteenä sekä niiden roolia sopimattomien kaupallisten menettelyjen uhrien auttamisessa, minkä ansiosta kuluttajat voivat käyttää oikeuksiaan täysimääräisesti; kehottaa kuluttajajärjestöjä toteuttamaan keskenään koordinoituja toimia kansallisella ja EU:n tasolla sekä kansallisten viranomaisten ja komission kanssa;

27. korostaa, että kuluttajilla on oltava mahdollisuus käyttää tehokkaita, nopeita ja kohtuuhintaisia muutoksenhakukeinoja; pyytää tässä yhteydessä jäsenvaltioita panemaan täysimääräisesti täytäntöön vaihtoehtoisia ja tuomioistuinten ulkopuolisia riitojenratkaisumenettelyjä koskevan direktiivin verkkokauppaan liittyvissä riita-asioissa;

28. korostaa kollektiivisten oikeussuojakeinojen merkitystä kuluttajien kannalta ja pitää myönteisinä komission äskettäin julkaisemaa suositusta C(2013)3539 ja tiedonantoa COM(2013)0401; katsoo, että kollektiivisia oikeussuojakeinoja koskevilla horisontaalisilla puitteilla vältettäisiin riski EU:n koordinoimattomista alakohtaisista aloitteista; kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan komission suosituksia sellaisten horisontaalisten yhteisten periaatteiden käyttöönottamisesta, joiden täytäntöönpano jäsenvaltioissa auttaisi arvioimaan, tarvitaanko erityisesti rajatylittäviä tapauksia varten lisää toimenpiteitä mahdollinen lainsäädäntöaloite mukaan lukien; korostaa, ettei missään kollektiivisia oikeussuojakeinoja koskevissa erilaisissa lähestymistavoissa pidä antaa minkäänlaisia taloudellisia kannustimia perusteettomiin ryhmäkanteisiin ja että kaikkien kyseisten lähestymistapojen on sisällettävä asianmukaisia turvamekanismeja perusteettomien kanteiden välttämiseksi;

29. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.